

Stuolledûns

‘Ik wit in moai spultsje’, seit Tomke.

‘We sette de stuollen yn in rûntsje
en dan rinne wy deromhinne.’

‘Okee’, seit Yana Yu.

Se hellet in stoel ûnder de tafel wei.

‘Set ’m hir mar del’, seit Tomke.

Hy hat al twa stuollen klearset.

‘Kornelia, do moatst ek meidwaan,

oars kin it spultsje net.’

‘O ja?’ seit Kornelia, ‘wat moat ik dwaan?’

‘Do moatst de muzyk oansette.’

Kornelia pakt har telefoan en siket in
leuk muzykje op.

‘Ien, twa, los!’ ropt Tomke.

Dêr geane se, yn in optocht achterelkoar oan.

As se in pear rûntsjes rûn ha, seit Tomke,

‘Kornelia, de muzyk moat út.

En dan geane wy op in stoel sitten.’

De muzyk hâldt op.

Tomke giet gau sitten.

Yana Yu ek en Romke springt op de lêste stoel.

‘No begryp ik it,’ seit Kornelia, ‘jim dogge
stuolledûns.

Okee. Wy beginne opnij

en ik helje in stoel út de rûnte.

Wa’t aanst net op in stoel sit, is ôf.’

Dêr geane se wer.

No wurdt it spannend.

Se rinne in rûntsje, noch in rûntsje en noch ien.

Ynienen stoppet de muzyk.

Yana Yu sit as earste op in stoel.

Tomke en Romke wolle op de oare stoel sitten
gean, mar Tomke is krekt in bytsje earder.

Hy ploft op de stoel del.

‘Ha, do bist ôf Romke’, laket er.

‘Ja Romke, kom mar by my stean’, seit Kornelia.

‘Nee,’ ropt Romke, ‘ik bin net ôf, sjoch mar.’

Hup! Hy springt by Yana Yu op ’e skoat.

Se moatte der allegear om laitsje.

‘Okee,’ seit Kornelia,

‘foar dizze kear bist net ôf, mar de oare kear wol,
as der gjin lege stoel mear is.’

En dan beginne se wer opnij.

No is Tormke te let as de muzyk stoppet.

En as se it spultsje noch in kear dogge,
is Yana Yu ôf.

Mar Romke... dy kin sa fluch op in stoel springe,
hy wint it spultsje alle kearen.

